

6

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Vás a sám sebe napomínám, abychom šetřili prázdnými slovy
a odmítali mluvit bez užitku, neboť
„z každého planého slova, jež lidé promluví,
budou skládat účty v den soudu“ (Mt 12,26)*

Svatý Řehoř Veliký

Úvodní slovo

V letošním poselství k Světovému dni sdělovacích prostředků napsal papež Benedikt XVI. tato slova: „Ticho není nedostatek komunikace, mlčení je součástí toku zpráv a informací, který charakterizuje novou kulturu komunikace. Ticho posiluje vztah, pouto mezi dvěma lidmi. V tichu mohu pochopit, kým je druhý člověk a kdo jsem já. Ticho mi umožňuje věnovat pozornost obsahu. Ticho je

potřebné k tomu, abych mohl reflektovat, přemýšlet, hodnotit ...“

Co říkáte, nejsou to takřikajíc pro-rocká slova do naší doby komunikační vřavy a slovních „průjmů“? A není to třeba i inspirace pro nás, kteří nyní hledáme, jak v letošním postě prohloubit a očistit svou víru a svůj život? Zkusme v rámci letošního svatopostního předsevzetí třeba více mlčet ... !

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

- Se začátkem postní doby začíná také každoroční příprava dětí na **1. svaté přijímání**. K přípravě mohou být přihlášeny děti z naší farnosti, které letos chodí do 2. třídy ZŠ (a starší) a které již absolvovaly alespoň jeden rok vyučování náboženství či jinou tomu odpovídající katechezi. **První setkání rodičů** přihlášených dětí se uskuteční ve středu 14. března 2012 v 16.30 hodin na faře na Lidické 6. Až do té doby je možno děti přihlašovat na faře či v sakristii, poslední možnost pro přihlášení je při zmíněném setkání rodičů.

- Během postní doby se konají v našem kostele tradiční pobožnosti **křížové cesty vždy ve středu a v pátek v 17 hodin**. Středeční křížové cesty jsou určeny především dětem (podobně jako následující mše svatá).

- V roce 2012, který je vyhlášen Rokem biřmování v rámci příprav na Cyrilometodějské jubileum v roce 2013, je zvláštní důraz položen také na přijetí této svátosti staršími věřícími, kteří dříve neměli možnost přistoupit ke svátosti biřmování. I v naší farnosti se již delší dobu připravuje skupinka starších biřmovanců. Nyní byla diecézním

biskupem Mons. Vojtěchem Cikrlem dána farářům jednotlivých farností mimořádná fakulta k **jednotlivému udělení svátosti biřmování** těm jejich farníkům, kteří již vzhledem k obtížím věku a nemocí nemohou absolvovat společnou přípravu ani slavení této svátosti v kostele. Toto dovolení platí do konce roku 2012. Prosíme vás tedy, pokud víte o někom, kdo by chtěl přijmout svátost biřmování a nachází se ve výše popsané situaci, abyste se přišli poradit s duchovním správcem o tom, zda a jak by bylo možno zorganizovat toto mimořádné udělení svátosti biřmování.

- S koncem roku 2011 také vypršelo funkční období stávající farní rady naší farnosti. Vzhledem k tomu budou v jarních měsících uspořádány **volby do nové farní rady** na funkční období 2012 – 2017. Prosíme, abyste zvážili, které vhodné kandidáty byste posléze do těchto voleb navrhli. Podrobné informace o způsobu navrhování jednotlivých kandidátů i o samotném průběhu voleb naleznete svým časem ve farním časopise.

- **Teologická fakulta Jihočeské univerzity** vyhlašuje přijímací řízení k dennímu i dálkovému studiu pro příští akademický rok. Je možno studovat bakalářské, magisterské nebo doktorandské studijní obory teologie, teologie služby, sociální a charitativní práce, etika v sociální

práci, pedagogika volného času, humanistika, filozofie a náboženská výchova a etika. Termín pro podání přihlášek je 15. března 2012, další informace na www.tf.jcu.cz.

• **Misijní jarmark.** Na Květnou neděli tj. 1. 4. 2012 proběhne v našem kostele misijní jarmark. Příprava tohoto tradičního jarmarku bude v sobotu 31. 3. 2012, kdy se budou na faře na Lidické 6 od 12 hod péct misijní koláče. Koláče můžete také přinést již napečené přímo na faru a to v době od 12-14 hod v den pečení. Zveme všechny šikovné ruce ☺.

Poděkování za Tříkrálovou sbírku

Milé sestry, milí bratři, milé děti!

Začátkem ledna proběhl v České republice již dvanáctý ročník Tříkrálové sbírky. Na území brněnské diecéze se zapojily téměř tři tisíce dobrovolnických kolednických skupinek, kterým bych rád aspoň touto formou poděkoval.

Děkuji vám všem, kteří jste se vydali na cestu nejen do našich domovů, ale především na cestu k lidským srdcím. Děkuji vám za ochotu pomoci potřebným, děkuji i za to, že jste se nenechali odradit nevlídným počasím ani nevlídným přijetím.

Vám organizátorům děkuji za čas věnovaný přípravě této akce i jejímu vyhodnocení. A mé upřímné poděkování patří také vám všem, kteří jste do sbírky finančně přispěli. V naší diecézi dosáhl ke dni 31. ledna 2012 výtěžek Tříkrálové sbírky částky téměř 17,5 milionů korun, díky nimž bude podpořeno mnoho záměrů a projektů charitní činnosti ve prospěch lidí v nouzi. Patří k nim například rekonstrukce budovy nízkoprahového klubu pro děti a mládež Zastávka v Telči, rekonstrukce objektu nízkoprahového denního centra pro lidi bez domova v Brně, organizování víkendových pobytů pro rodiny s dětmi se zdravotním postižením ve Středisku rané péče v Třebíči, podpora výjezdního krizového týmu v Blansku, zřízení denního stacionáře pro seniory na Velkobítešsku a řada dalších.

Ještě jednou vám všem děkuji za pomoc lidem v nouzi a provázím vás v modlitbě.

Váš + Vojtěch

Kurzy Alfa v Brně

Máte nevěřící nebo hledající příbuzné, kamarády a známé a nevíte, jak s nimi hovořit o Bohu a o víře?

Pozvěte je na kurz Alfa pořádaný katolickou církví v Brně.

Stručná informace:

- **Proč tu vlastně jsem?** Na co by ses zeptal, kdyby existoval Bůh?
- **O co jde?** Kurz Alfa je krátký úvod do současného praktického křesťanství.
- **Pro koho?** Pro každého, kdo hledá a ptá se po smyslu života ...
- **Kdy a kde?** 15. 3. až 31. 5. 2012, každý čtvrtek 19.00 - 21.30 na Lidické 6 v Brně.
- **Jak to probíhá?** Každý večer má tři části: začínáme teplou večerí, pokračujeme přednáškou na dané téma a po ní následuje diskuse v menších skupinkách. Součástí kurzu je také jeden společný víkend.
- **Základní témata:** Kdo je to Ježíš? Jak získat víru? Proč a jak se modlit? Kdo je to Duch svatý a co dělá? Jak prožít svůj život naplno? Jak odolat zlému? Jak nás Bůh vede? Uzdravuje Bůh i dnes? A co církev?
- **Účast** je bezplatná a nezávazná.

Kurz Alfa pořádá římskokatolická církev v Brně se souhlasem a podporou brněnského biskupa Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrleho.

Informace a přihlášky:

Marie Kratochvílová
mobil: 606 603 911

e-mail: alfa.brno@email.cz

web: brno.alfakurzy.cz

Podrobnější informace najdete na vývěsce a na letáčcích v kostele.

Z farní charity

Vážení přátelé!

Čas letí a tedy i liturgické období jedno po druhém odchází a mizí. Toto povídání budete číst až v postní době, zatímco je psáno v liturgickém mezidobí, a protože se sliby mají plnit, vrátíme se ještě do doby vánoční. V minulém čísle Tomáška byly slíbeny výsledky Tříkrálové sbírky (TKS), a proto to ohlédnutí do první poloviny ledna.

Tady jsou slíbené údaje:

- Do naší charitní pokladničky jste na TKS přispěli částkou 40 315 Kč. Velké díky vám všem, kteří jste přispěli a zachránili tak čest svatotomášské farnosti. Je škoda, že se tentokrát nepřihlásil ani jeden odrostlejší dobrovolník, který by vedl skupinku tříkrálových koledníků. Prosíme, abyste o tom podumali vy, kdo připadáte v úvahu věkem, zdravotním stavem či jinými okolnostmi a pomohli při TKS 2013 jako vedoucí skupiny koledníků.
- V Oblastní charitě Brno se pro TKS vybralo celkem 1 577 234 Kč.

- V Brněnské diecézi se vybralo celkem 17 455 623 Kč.

V naši charitní vývěsce jsou podrobně rozepsány částky od jednotlivých farností (obcí) v rámci OCH Brno a výsledky TKS z Oblastních charit v Brněnské diecézi.

V mimotříkrálovém období jsme z vašich příspěvků předali OCH Brno:

Pomoc Somálsku	2 000 Kč
Pro trpící nouzi na Haiti	2 000 Kč
Pro Ošetřovatelskou službu OCH Brno	1 000 Kč

Tolik o penězích v tomto čísle Tomáška.

INFORMACE Z DIECÉZNÍ CHARITY BRNO

O brněnském charitním šatníku na Bratislavské 58 jsme před časem informovali. Je tam otevřeno od pondělí do soboty v době od 8.00 do 15.30.

Od 1. září 2011 je v provozu charitní bazar BALTAZAR (kaBelky kAlhoty haLenky Trika kAbáty blejZry opAský svetRy). Bazar se nachází na ulici Václavská 6, (naproti zastávky Václavská - TRAM 1, 2; BUS 51, možnost parkování) a je otevřen Po – So od 9.00 do 17.00.

Baltazarovi můžete darovat své nepotřebné věci v dobrém stavu. Darem i nákupem podpoříte služby pro lidi v nouzi.

Podrobnosti na vývěsce a na www.dchb.charita.cz

Přejeme vám hojnost Božích milostí a postní období prožité v pokoře a v lásce k bližním.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Nevíš, že plesání svévolníků trvá jen krátce a radost rouhačů jen okamžik?

Job 20,5

Každý člověk se snaží, aby vypadal před ostatními dobře, aby dělal na všechny dobrý dojem. Když toho chce dosáhnout, snaží se zakrývat všechny své chyby a nedostatky. Velké množství nedostatků zná jen on sám, protože se projevují v jeho životě a v jeho jednání takovým způsobem, že si jich druzí lidé nevšímají. Některé nedostatky jsou ze současného života, jiné se třeba už staly před dlouhou dobou, ale všechny negativně ovlivňují obraz, který člověka ukazuje druhým lidem. I když se člověk opravdu snaží, není schopen vždy zakrýt svoje chyby a vypadat dokonale, vždy se za určitých okolností projeví jeho skutečný obraz se všemi nedostatky. Je možné lidi klamat i delší dobu, ale vždy člověk musí počítat s možností, že ukáže svoji skutečnou tvář.

I když se člověku daří delší dobu lidi kolem něj klamat, Boha oklamat nemůže, protože on ve své

vševědoucnosti vidí do duše člověka a zná jeho úmysly a cíle, kterých chce dosáhnout. Avšak i když Bůh zná slabosti každého člověka, přesto žádného nezavrhuje, na každém mu záleží a chce dobro pro všechny lidi. Každý k němu může přicházet s naprostou důvěrou a s jistotou, že u něj najde pochopení a pomoc, kterou potřebuje. A i když se člověk proti Bohu provinil, ale lituje toho a prosí o odpuštění, vždy odpuštění dosáhne a vždy dostane pomoc, aby byl schopen žít dokonale ve shodě s Boží vůlí.

Vědomí, že Bůh zná naše chyby a slabosti, a přesto nás má rád a dává nám to, co potřebujeme, nás naplňuje vyrovnaností a důvěrou ve všech životních situacích. I když se člověk dopustil toho nejhoršího činu, může počítat s Božím milosrdenstvím a s Božím odpuštěním. To je jistota, která pomáhá i v těch nejtěžších životních situacích.

Takovou důvěru člověk nezíská svým úsilím, taková důvěra je dar, o který člověk musí prosit a když ho dostane, musí mít snahu ho co nejvíc využívat a prohlubovat. Vzorem je pro nás velké množství lidí, kteří za svého života nežili správně, ale kteří si to uvědomili, prosili o odpuštění a sílu ke zlepšení života. Když spolupracovali s tím, co od Boha dostali, byli schopní změnit svůj život a dosáhnout vysoké dokonalosti. Je toho schopen každý člověk, když opravdu chce svůj život změnit.

o. J. Šik

Životní jubileum Jaroslava Vašíčka

trvalého jáhna

Připomeňme si dalšího z významných svatotomských farníků, Jaroslava Vašíčka (dále jen Jarek). Narodil se 25. 2. 1932 v Podolí, kde také strávil dětství. Tam též navštěvoval obecnou školu a v roce 1945 absolvoval v Líšni měšťanku. V témže roce byl přijat na 1. slovanské gymnasium v Brně na ulici Jarošova. Spolu s ním zde studovali i jiní, komunistickému režimu nepohodlní chlapci, např. Ivan Kania (ten se v březnu 2012 dožívá také 80 let), Jan Kubíček (stal se později jáhnem), Radek Šplíchal a další. Byli zapojeni do Studentské katolické akce, kde vůdčími osobnostmi byli P. Václav Razik a jeho bratr JUDr. Mečislav Razik. Katoličtí studenti protestovali např. proti odstraňování křížů ze tříd. Rozšiřovali také mezi studenty katolické časopisy pro děti – „Anděl strážný“ a pro mládež – „Úsvit“. Ten redigoval P. Dominik Pecka. Vydávání katolických periodik zastavil komunistický režim již v roce 1948. Jako důvod uvedl nedostatek papíru. Na gymnáziu učil také P. Antonín Nedoma, mons. Švábeník a mons. Žák. Jarek, stejně jako další katoličtí studenti, trávili část prázdnin v táborech katolického studentstva.

Jaroslav Vašíček po pravici pana biskupa Cikrleho na Květnou neděli

Od roku 1949 již komunisté nepřipustili činnost jiných, než svých mládežnických organizací. V roce 1951 nebyli výše jmenovaní čtyři studenti připuštěni k maturitě (spolu s dalšími deseti chlapci, kteří do ústavu přešli ze zrušeného biskupského gymnázia a sedmi děvčaty ze zrušeného gymnázia na Lerchové ulici). Od ředitele Šcaděje dostal Jarek potvrzení o tom, že „...K závěrečné zkoušce nebyl připuštěn, protože se během studia na tomto ústavu nezapojil do práce v mládežnické organizaci, odvolává se na náboženské založení.“

Jarek spolu s dalšími režimem postiženými chlapci pak pracovali

jako dělníci v továrnách. V 1. brněnské I. Kania jako soustružník, R. Šplíchal jako posunovač, J. Kubíček jako zámečnick. Dále zde pracovali např. František Čupr, Oldřich Haičman, Jiří Krpálek a Karel Bláha. Jarek spolu s ostatními „vyhozenými“ studenty usilovali o připuštění k maturitě na jiné škole.

Na jejich odvolání jim odpověděl s. Blažek s tím, že Krajská komise pro závěrečné zkoušky při KNV v Brně nevyhověla jejich žádosti, protože „...nedáváte bezpečnou záruku, že splníte požadavky kladené na novou socialistickou inteligenci“.

V Brně Jarek ministroval nejprve u Kapucínů, kde působil P. Kletus, pak krátce u sv. Jakuba, kde působil P. Doležal. Od roku 1948 ministroval Jarek u sv. Tomáše. Zde působil děkan Kulhánek a mládeži se věnoval kaplan P. Václav Razik.

Od roku 1950 byla většina režimu nepohodlných, tedy i katolických chlapců, povolávána k útvarům PTP. I. Kaniu odvedli z výkonu této tzv. vojenské služby přímo do vězení. J. Kubíček byl také odsouzen. Jarek narukoval k útvaru PTP do Bratislavy, potom byl převelen k ženijnímu vojsku. Z vojny se vrátil v říjnu 1954. Po návratu do civilu však měl problém nalézt zaměstnání. Byl dále sledován a vícekrát předvoláván STB k výslechu. V průběhu vojny se seznámil s elektrikářskou profesí, a tak se mu podařilo získat místo elektrikáře v Dětské nemocnici. Aby získal maturitu, přihlásil se ke studiu „Jedenáctiletky pro pracující“ na ulici Kudelova. Týden před „svatým týdnem“ Jarkovi třídní profesor sdělil, že nemá od ministerstva školství povolení k maturitě. Příznivě naklonění zaměstnanci školy mu však vystavili falešnou žákovskou knížku, doklad, že absolvoval celé studium na této škole pro pracující. Díky tomu Jarek v roce 1955 konečně maturoval.

Rodina se přestěhovala do Brna, a tak Jarek ministroval a byl členem scholy gregoriánského chorálu u sv. Tomáše. Po maturitě se rozhodl, že se stane knězem. Komunisté

však zrušili diecézní semináře, studium teologie povolili pouze v tzv. generálním semináři v Praze, později v Litoměřicích. To vzbudilo podezření u našich biskupů. Pak ale přišel pokyn z Vatikánu, který zprostředkoval P. Jiří Novotný SJ, aby byly využity všechny možnosti ke studiu teologie v ČR. Tak se v roce 1956 hlásili ze svatotomské farnosti do semináře kromě Jaroslava také Milan Bezděk, František Korbela a Česlav Novotný (ten nebyl ke studiu přijat, jako politicky nespolehlivý muž, spoluzakladatel ministrantské scholy a gregoriánského chorálu u sv. Tomáše a bratr jezuity působícího ve Vatikánu). Jarek s přijetím na fakultu moc nepočítal, ještě 14 dní před přijímací zkouškou byl totiž vyslýchán STB a odmítl nabízenou spolupráci.

V roce 1958 jeden ze seminaristů při nuceném odevzdávání obilí soukromými rolníky komentoval zemědělskou politiku KSČ. STB pak u něj i u dalších seminaristů (a v jejich rodinách) provedla prohlídky. Jmenovaný pak skončil ve vězení a spolu s ním i P. J. Havlát. Jarkovi se podařilo včas varovat své rodiče a ti všechny režimu podezřelé tiskoviny spálili. Velkým ohrožením republiky ze strany seminaristů bylo to, že na psacím stroji opisovali papežské encykliky (nejen aktuální, ale i např. z roku 1910). Ačkoliv policie u Jarka ani v jeho bydlišti nic „závadného“ nenašla, byl v září 1959 ze studia vyloučen. Měl problém najít si

zaměstnání. Mnozí známí, a i někteří kněží se báli s ním setkat. Tajné studium teologie nebylo tedy možné. Byl sledován a zůstal v podstatě v izolaci. Proto se rozhodl duchovní dráhu opustit. V prosinci 1959 získal místo závozníka v tiskařském závodě Grafia. Později byl řidičem a jako maturant i referentem dopravy. Technický náměstek firmy mu nabídl vykonávat ještě další profesi – plánovače. Jarkův příjem totiž nesměl překročit určitou výši a jen touto kumulací pracovních pozic bylo možné pokyn obejít. Od roku 1990 Jarek pracoval i v oblasti devizových obchodů firmy a v zaměstnání zůstal přesně do dne svých 60. narozenin.

Když byl Jarek přinucen opustit myšlenku stát se knězem, pracoval jako závozník a často chodil na večerní mši sv. k Maří Magdaléně. Tam se seznámil se svojí pozdější ženou Martou, se kterou se v roce 1961 oženil. Z tohoto manželství se jim narodily tři dcery. Ještě za totality Jarek vypomáhal komínskému faráři P. Vítkovi při mši svaté. Po roce 1989 se Jarek zajímal o dokončení studia teologie. Děkan fakulty mu sdělil, že po dostudování by obdržel titul Mgr., tři roky absolvovaného studia však jsou dostatečnou kvalifikací pro jáhenskou službu. To Jarkovi stačilo, a tak v roce 1992 obdržel jáhenské svěcení (s ročním administrativním zpožděním). Potom působil 15 let jako trvalý jáhen v brněnské katedrále. Dosud vypomáhá jako jáhen

v kostele Panny Marie Pomocnice v Žabovřeskách.

Do dalších let života přejeme Jarkovi i jeho rodině zdraví duše i těla a Boží požehnání.

Ze vzpomínek Jaroslava Vašíčka zaznamenal

PhDr. Jan Weinberger

Emmanuel School of Mission - Řím

Všechny vás srdečně zdravím ze zimního Říma!

V této chvíli tu máme už jen malé pozůstatky sněhu. Zatímco před třemi týdny tu napadlo tolik sněhu jako naposled před 25 lety. Byli jsme velice nadšeni, zvláště pro některé z nás to bylo poprvé v životě, co si postavili sněhuláka či zažili koulovačku ☺. Avšak pro samotný Řím a zvláště pro městskou dopravu to tu byla značná kalamita. Italové nejsou na sníh zvyklí. Každý hned nasazoval řetězy, jelikož zimní pneumatiky tu nikdo nemá. Naštěstí sníh odtál a vše je zase při starém.

Ve dnech 26. - 28. 1. 2012 jsme se účastnili kongresu: New evangelization in peace, (Nová evangelizace v míru). Přednášeli zde různí profesori zodpovědní za sociologii, právo, ekonomiku, ... mající vyšší postavení v těchto postech. Mluvílo se velmi o tom, jak je důležité bojovat za

lidské právo, za spravedlnost, právo lásku a mír ve světě. Mohli jsme se dozvědět, jak je velice náročné a namáhavé se nenechat jen tak vláčet a ovlivňovat tím, co se neshoduje s právě s těmito atributy lásky. Slyšeli jsme mnoho osobních svědectví, která se nás velice dotkla.

Poslední neděli v lednovém měsíci jsme se vydali navštívit Vatikánské muzeum. Tento den je velice speciální, poněvadž je toto muzeum zadarmo! Měli jsme zde možnost vidět Egyptské museum dokonce i s pravými mumii, nádvoříčka a místnosti plné soch a maleb známých autorů, síně se sochami zvířat, starobylé mapy a glóby. Avšak co bylo pro mě nejkrásnější a kvůli čemu jsme se zde vypravili, byla Sixtinská kaple. Byli jsme uchvázeni nádhernými stropními malbami známého Michelangela, speciálně jeho centrální malbou Stvoření Adama. Také čelní stěna kaple, na níž je výjev Posledního soudu, je velice impozantní! V tichosti jsme se tu pomodlili za všechny ty davy, co tu denně procházejí a pokračovali jsme dál v prohlídce. Rychlým krokem jsme prošli částí s moderním uměním, ke kterému máme asi ještě daleko, pokud jde o jeho pochopení ☺. Závěrem, na doporučení jednoho českého páru, na který jsem jen tak náhodou narazila a dala se s nimi do řeči, jsme navštívili síň, ve které se nacházejí papamobily. Byly zde všechny, od starobylých

kočárů až po novodobá auta. Je trochu škoda, že papež již nepoužívá kočár tažený koňmi. Připadá mi to velice vznešené. Více než tři hodiny jsme strávili prohlídkou tohoto muzea, avšak myslím si, že ani celý týden by nestačil, abychom si je pořádně prohlédli. Byla to opravdu nádhera!

Minulý víkend mě přijela navštívit celá moje rodina. V den, kdy přilétali, se však počasí nad Římem velice rozbouřilo, byla sněhová vánice, a proto nebylo možné přistání na římském letišti. Museli tedy přistát v Neapoli, a pak podniknout několikahodinovou cestu autobusem do Říma. Naštěstí vše proběhlo v pořádku, a proto jsem s nimi mohla strávit celou neděli. Navštívili jsme ty nejznámější a také nejkrásnější římské památky, jako je Vatikánská bazilika (i papeže jsme si užili při Anděl Páně), Andělský hrad, náměstí umělců Piazza Navona, Pantheon, Fontánu di Trevi, Muzeum Viktora Emanuela, Forum Romanum a nakonec Koloseum. Již se smrákalo a mně bylo trochu líto, že den končí a s tím i pobyt mé drahé rodiny. Jsem velice vděčná za tyto vzácné chvíle!

V tuto dobu se zrovna připravujeme na 2. výjezd do Francie, Paray-le-Monial (22. 2. - 28. 2. 2012), kde se uskuteční Winter forum pro mládež. Také se těším na malý předprogram, který je určený všem ESM školám Altötting a Paray-le-Monial, (kromě ESM na Filipínách,

je to pro ni trošku daleko ☺) a také škole sv. Josefa, která sídlí v Belgii. Je to roční formační škola pro chlapce, kteří přemýšlí o kněžském povolání. Těším se, že budeme moci sdílet naše prožitky, radosti i starosti našeho formačního roku.

Prozatím se s Vámi loučím, myslím na Vás v modlitbě!

Klára Voříšková

Severkovský ples

Severky, YMCA T. S., o. s.

V pořadí druhý, čili již tradiční, ples pořádaný dívčím oddílem při naší farnosti, se letos konal v pátek 17. 2. v osvědčeném prostoru salesiánského střediska v Žabovřeskách. Přesto, že je pro mě již nějaký čas skautská činnost pouze krásnou vzpomínkou, připadala jsem si mezi Severkami opět jako doma. Výborná atmosféra byla způsobena precizní přípravou a nadšením všech holek, které akci organizovaly a zvládly vše od výzdoby až po občerstvení (včetně točené kofoly, pravé mleté kávy, domácích chlebíčků a vlastnoručně připravených dezertů). Doprovodný program plně využil nadaných talentů z vlastních řad, takže jsme se mohli kochat předtančeními Marči Krchňákové a především unikátním půlnočním

překvapením, ke kterému se musíte pročit až na konec článku ☺.

A co všechno jsme během jednoho večera zažili? Výborná kapela hrála ke klasickému tanci, veselému křepčení i pomalým ploužákům a přesvědčila k tanci i jeho zarputilé odpůrce. S ostatními bývalými vedoucími jsme se znovu ujistily, jak ten čas letí, když nás na baru obsluhovaly naše bývalé světlušky a sálem proplouly krasavice v nádherných šatech, které si pamatujeme jako malé copaté holky. Největší pozornost všech přítomných dam si získal nejmladší účastník plesu Ondra (dva měsíce). Nejúžasnější cena v tombole byla obrovská sada čokolád (a my bohužel vyhráli jen knihu receptů). Nejvíce se napálili kamarádi, kteří ujížděli perníčky z výzdoby a následně zjistili, že jsou zkrášleny třpytkováním. Mnoho přítomných pánů mělo pestrobarevnou hedvábnou kravatu ze severčí manufaktury. A nejlepší ztvárnění hymny YMCA všech dob (stejnomená píseň od skupiny Village People) jsme viděli právě o půlnoci, kdy se na parket vyřítily skautky v čele s hlavasem Hříbkem v kostýmech, ve kterých přesně kopírovaly hudební klip promítaný na velké plátno. V záchvatech smíchu a velkém potlesku byl vzdán hold všem Severkám a nadšení účastníci plesu si jistě nenechají utéct ani jeho další ročník.

Veronika Veverka Papoušková

PLES FARNOSTI a PLES SEVEREK

Foto Kači Mikešková, Martin Binder

Dětský karneval masopustní rej masek na faře

foto SCHIDLO

foto SCHIDLO

Dětský karneval

Je sobota 18. února odpoledne a do budovy fary se ze všech stran začínají scházet princezny, víly, různá zvířátka a jiné postavičky i postavy již velké. Teprve při bližším pohledu poznávám, o koho že vlastně jde. Jsou to děti a rodiče (v převážné většině maminky) z naší farnosti.

Rychle se přezout a doladit líčení v naší šatně - A ZAČÍNÁ MAŠKARNÍ REJ! Muchomůrka-Veverka všechny přivítá a společně s Terezkou a Markétou si celé odpoledne hrají, tancují a soutěží s dětmi a jejich rodiči. V budově fary je slyšet hlasité KRÁVY, KRÁVY... a PŘILÁKEJTE GORILU... anebo NA POLÍČKU V JETELÍČKU... za vydatného zpěvu všech zúčastněných. Pod stropem je zavěšena spousta barevných ozdob, mašlí, ve vzduchu poletují nafouknuté barevné balónky.

Některé děti i při zpěvu, tančování a soutěžení vytrvale „tlačí“ do bříšek dobroty, které maminky pro děti připravily, a tak vyhlášenou přestávku na svačinku ani nezaregistrovaly.

Celé odpoledne bylo moc pěkné, pohodové, plné legrace a smíchu. Potkaly se tu děti s rodiči, kteří se v kostele jen běžně míjejí, anebo

se vůbec neznají. Společně jsme tak prožili pěkné masopustní odpoledne.

Markéta Migotová

Povídka

Bára se klouže po zamrzlých kalužích a přemítá. Včera se v kázání mluvilo o tom, že slovní spojení obětovat se pro někoho, něco si odepřít pomalu mizí z běžného slovníku a to nejen u mladých. No jo, ale pro koho já se můžu obětovat? Maminka s tátou by určitě nic takového nechtěli, i když si sami musí často něco odepřít, aby ona mohla vyjet se školou do Anglie, aby se s Evčou mohly věnovat svým koníčkům a oblékat se dle svého vkusu (čímž někdy zejména tatínek mírně trpí). Hm, tak to mi zbývá Evička. Mladší sestra je často nemocná, a proto ji rodiče ani nedali po páté třídě na gympl. Zrovna teď leží v posteli s teplotou. Hned, jak přijdu domů, pustím jí nějaký pěkný film na noťásku, napadne Báru. Noťas!!! Bára teď uklouzne zcela nechtěně a jen těžko hledá ztracenou rovnováhu. Na začátku sexty si ho vyžmudrala, že už ho nutně potřebuje, že ho ve třídě všichni mají a jak moc jí to pomůže při studiu. Ale Evička je tak často doma sama a bývá příliš unavená

na to, aby mohla dlouho číst. Taky je skoro úplně odříznutá od svých kamarádek – esemesky nemůže posílat donekonečna. Ale já se bez něj přece neobejdu! snaží se Bára přesvědčit sama sebe. Jenže dobře ví, že někteří spolužáci notebook nemají, píšou si všechno do sešitu a na internet chodí do počítačové učebny. A hned je tu protiargument: my si s holkama posíláme všelijaké prezentace, témata, referáty, ne, já ho fakt potřebuju!!!

To už odemyká a jako obvykle hned běží pozdravit Evičku. Skočí za ní do postele – ona nebyla nemocná snad ani jednou ve svém dlouhém sedmnáctiletém životě. „Tak co, marode, jak se vede?“ „Dobrá“, usměje se Eva a potlačí záchvat kašle, „mám jen 37,5“. „Počkej, uvařím čaj a pak spolu kouknem na super nový film. Káťa mi ho včera stáhla.“ „Ty, nemohla bych radši na chvíli na skype? Anička má prý úplně malinké štěně labradora a ...“ „Jasně, můžeš si ho nechat až do večera,“ odpoví Bára a jde si zapnout mámino staré Pentium 2 zvané Želva. Ví, že stihne nejen uvařit čaj, ale i osmažit hranolky, než se tento předpotopní přístroj rozehřeje. Trpělivost určitě nepatří k Bářiným ctnostem, ale dnes v klidu zobe hranolky a čeká, než Želvička přelouská její pokyny. Z vedlejšího pokoje slyší Evčín veselý hlas jen občas přerušovaný kašláním a smrkáním.

Bára končí se svým úkolem právě, když cvaknou dveře. Barča vyskočí a vletí mámě do náručí: „Mami, já jsem se rozhodla, že dám svůj noťas Evičce, když je tak často nemocná. Může si pustit pěkný film, pokecat s holkama, prostě nebude tady tak sama.“ Maminka údivem i pevným objetím nemůže popadnout dech: „A ty ho nebudeš potřebovat?“ „Budu psát normálka do sešitu anebo taky“ – Bára se potutelně usměje – „můžu dávat v hodinách pozor“. „Ó, jak hluboko jsi klesla,“ směje se maminka, ale dobře ví, že co si její starší dcera jednou poslechne, může skoro doslovně zopakovat třeba i za měsíc. „Víš co, budete ho mít dohromady. Když bude Evička nemocná, necháš jí ho doma a večer na něm můžeš pracovat.“ „Hej vy dvě,“ ozve se odvedle, „pojdte se kouknout na to štěně. Bude se jmenovat Bára. To jsem navrhla já, protože ten pejsek je bezvadný a já mám bezva sestru Báru!“

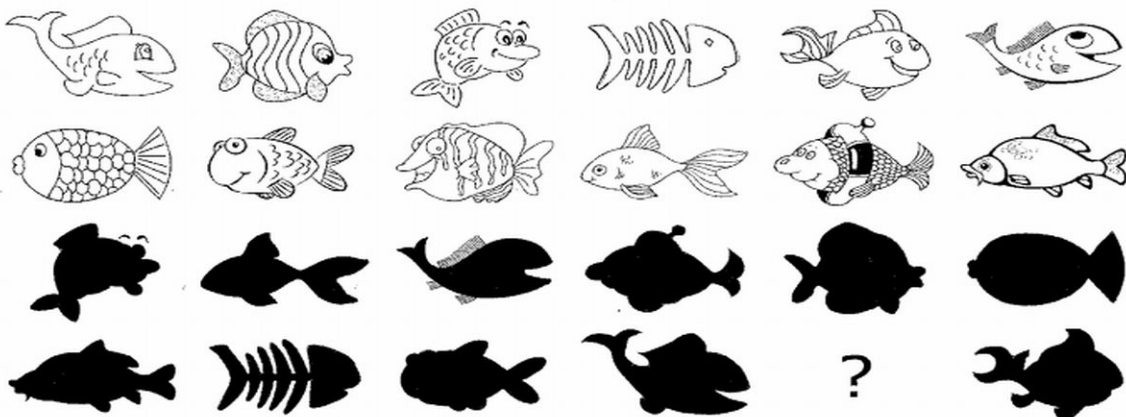
Bezva sestra cítí, že něčeho se vzdát má svou cenu. Bude mít teď víc práce, hodně zapisování a hlavně jí bude chybět kontakt s holkama – ten teď bude mít Evička, a to je dobře. Vždyť pan farář často říká: „Co nic nestojí, za nic nestojí.“ To už Bára kouká na svou jmenovkyni, která je vskutku roztomilá a na tvář své mladší sestřičky, která je vskutku radostná.

Marie Sojka Veselá

BYSTRÉ HLAVY

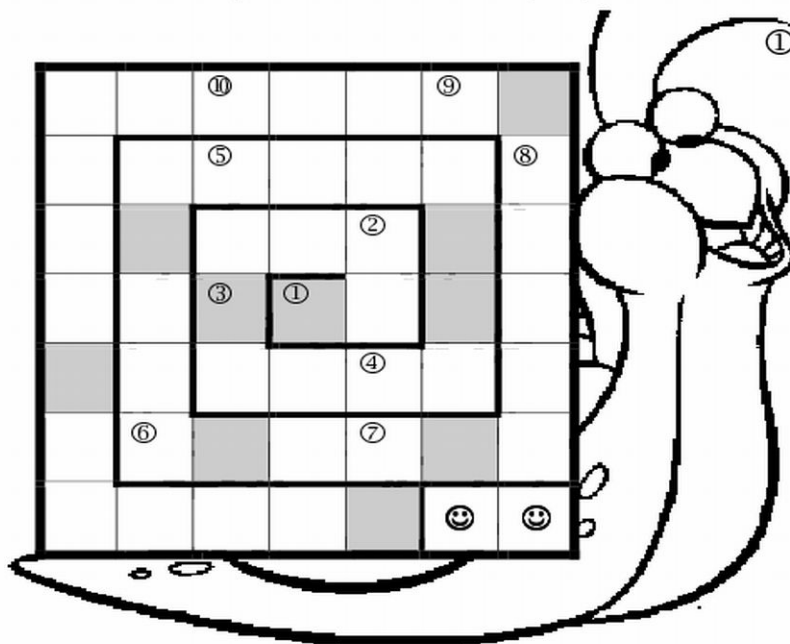
PRO NEJMENŠÍ

Najdi rybám jejich siluety. Která chybí?

PRO STARŠÍ

Šnekovka. Poslední písmeno předchozího slova je zároveň prvním písmenem slova následujícího. Písmena v šedých polích čtená od středu ti dají tajenku.

- ① domácí hlídač
- ② krátký kabát
- ③ hýkavec
- ④ podzimní měsíc
- ⑤ mladý muž ve lví jámě
- ⑥ národní strom
- ⑦ babočka ...
- ⑧ povrchový důl
- ⑨ oblak
- ⑩ ten, kdo hraje na basu

Klára Špunta Zelinková